

vyměřen. Když výnosem ministerstva pošt a telegrafů ze dne 20. ledna 1922 byl drahotní přídavek žalobcův snížen z 8.960 Kč na 5.416 Kč 66 h měsíčně, nestalo se tak pro změnu drahotních poměrů, nýbrž, poněvadž se našel ucházeč, který byl ochoten, se spokojiti se stejnou nižší odměnou. Že se drahotní poměry, podle nichž byl drahotní přídavek v prosinci 1921 upraven, již v lednu 1922 změnily, netvrdí žalovaná strana sama, a nebylo to zjištěno. Okolnost, že žalobcův konkurent se uvolil, konati pojezdnu službu laciněji, nedokazuje sama o sobě ani snížení drahoty ani nepřiměřenost poslední úpravy žalobcova přídavku, naopak nebylo popřeno žalobcovo tvrzení, potvrzené i svědeckou výpovědí inspektora Ch-a, že to bylo způsobeno zřízením automobilové dopravy v Ch., kterou tamnější povozníci utrpěli na zaměstnanosti. Dokud však nepolevila drahoty, nebyl erár oprávněn, snížit smlouvenou služební odměnu žalobcovu o část drahotního přídavku. Aby mohl využítovati nabídky nového lacinějšího uchazeče o pojezdnu službu, musil dáti dříve žalobci smlouvenou pololetní výpověď, po výpovědní dobu byl však povinen žalobci platiti celou smlouvenou odměnu, a tou byla netoliko úhrnná částka 9000 Kč ročně, nýbrž i drahotní přídavek tak, jak byl naposled vzájemným souhlasem upraven, totiž 8.960 Kč měsíčně.

Čís. 4387.

K odůvodnění žaloby podle §u 37 ex. ř. se vyžaduje, by právo, exekuci vylučující, příslušelo žalobci v době podání žaloby. Nestačí, že je měl v době výkonu exekuce.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, Rv I 1662/24).

Žaloba dle §u 37 ex. ř. byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c,
N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalobce, jenž podle §u 37 ex. ř. vznáší žalobou odpor proti exekuci, zavedené žalovanou stranou, musí po rozumu tohoto ustanovení prokázati, že mu na předmětech zasažených exekucí přísluší právo, jež činí předsevzetí exekuce nepřipustným. Názor žalobce v dovolání, že k odůvodnění žaloby vylučovací stačí, že příslušelo žalobci na zabavených předmětech takové právo v době v ý k o n u exekuce a že se nevyžaduje — jak za to má odvolací soud, — aby mu toto právo příslušelo také ještě v době podání žaloby, nelze sdíleti. Nedáť se s doslovem §u 37 ex. ř. uvést v soulad, **zejména však ne s účelem** tohoto zákonného ustanovení, směřujícího k tomu, by ona osoba byla chráněna, již by bylo vedení exekuce ku škodě. Není-li takového práva, jež činí exekuci nepřipustnou, není ovšem také důvodu, by bylo chráněno. Ve sporném případě bylo nižšími soudy zjištěno, že žalobce po exekučním zabavení koně prodal jej Juliu Sch-ovi, jenž se stal jeho vlastníkem brzo po tomto zabavení a zejména byl jím v den žaloby, podané žalobcem. Tímto prodejem a odevzdáním koně vzdal se žalobce práva, jež mu příslušelo podle §u 37 ex. ř., odporovati exekuci žalobou.